

[Wasserfall, Karl Falch]

Lars Husmand

paa den franske Bazar.

V box 15:430

Kansje Dere kunne ha Lost aa høre, aassen de jif
mej paa denne franste Basaren her i Vinter?

Mel.: Søren Pipperup af Erik Bøgh.

„Lars“, sa Husbon, „naa har vi Føre,
De er best vi benytter de,
Du imorraliti ska høre
In te Byen med to Las Ve.
Na hör naa her min kjære Lars,
Odrø Du komme ska hjem tebars,
Na hvis inte, Du veit Bessje!“
„Søs“, sa jei, „Husbon veit da de.“

For de er naa aldri hent, atte jej er kommen ful
ebars — aa kalle for da.

„Pengene“, sa'en, „maa Du inte forvanste,
Men lidt Morro Du nok ska faa.
Hver en Sjelling ska gaa te dom Franste,
De maa Du noie passe paa!
Imorralbæl gaar Du te Klingenber,
La mej naa se, at Du pent dej bær,
Na di Daler, Du saar for Been,
Sir Du den franste Komiteen.“

No ja, jei dro sta me Been in paa Torje jei, aa inte
hadde jej staaet der længe, for de kom en overdreven sin
Kant, som kjøbte Been for 4 Daler aa 12 Sjelling. Na
jammen var'n te Overflod saa utspetelet ressenabel, at'en
sjenka mej to jille Drammer. „Hør Lars“, sa jej te mej
sjøl, „de er got aa kunne sin Addisjonstabel. To Dram-
mer te dom tre, Du fik paa Beien, de gjør jamt seks de“,
sa jej.

Saa hørte jei bort te Rud i Gransen,
For der pleier jej stot ta in.
Hvem sto vel der uten han Per Svensen,
Ja dere kjenner da Svogeren min.
Saa reiv jej i paa Husbons Veine
En hal Pot Frank, som ei var lei,
Ja Dere huser da Husbons eine
Drd te mej, da jej dro min Bei?

Ja huser inte Dere dom, saa huste jej dom. For
Husbon sa'e, atte Komiteen skulle ha Dalerne, men Sjel-
linga skulle gaa te dom Franste.

Han Per aa jej om Kvællen rangla
Stabeint ut te Klingenber.
De var inte saa ganste frit vi sjangla,
Slitt kan jo hennes no'enhver.
Saa sier'n Per, den ærje Skoier:
„I Luftballonnen ind vi maa,
Der kan Du tru dom vel har Løier.“
Na ja, di Løier var saa som saa.

Naa jej mit ensfoldie fødde Naut, jej jif strax i Fælla
eller Balonen da aa kalle for, aa de var som aa komme
in i ej opløst Kjerke. Men mens jej sto der og glodde,
saa ser jeg han Per er borte aa tisser aa hvister me
Balonsfolka, aa da'n kom igjen, saa grein'n over hele
Fjæse.

„Lars“, sa'en, „naa ska Du bare høre,
Jei har snakka me Folla der;
Dom mejute, det lot jej alti jøre
Ikvæl vi har slitt et deili Ber.
Naa gaar vi tevers me hele Smørja!
Lars, Du er da en heldi Gris.
Sæt Dei naa bare pent i Korja,
Om ti Minutter Du er i Paris!“

Samen sa jei Smør, jeg! Nei' saa dom var jej naa
nte heller aa reise te Paris, hvor de slau gloendes Rugler
om Dra paa en saa tjukt som ei sjikkeli Hagelstør. Jei
tok tebeins aa slau, alt de jej aarka, aa'en Per etter.
Men pyt san! den Gangen fik'en mej inte, for jej smat
in paa Basaren jei, aa der var saa ørende svart a Foll,
atte en enkelt Person inte var bærre aa finne en ej Sy-
naal i et Høilas. Saa jif jej da omkring aa sporre etter
Komiteen aa teslut traf jej en Person, som sa, atten heit slit.

Sej lev'ertn Penga med flitti Helsen fra Hosbon. Han blei sælt bli aa ba mej takke Hosbon saa mye. Penga dom stak'en i Lomma, aa saa strau'len sin Bei. Sia jej naa var kommen saa langt, saa tænkte jeg de kunne være Morro aa se sej lit bære om, aa derfor saa strau' jej me di Andre op paa eit Loft, som dom kalla for Kaffesantangen — inte for de jeg saa no'en Kaffe der.

Der kan dom tru de var jilt aa være,
De skal stes te domses Nos.
Di fineste Frotner dom tvinte i Bære
Jussom han Passop, naar han jiv Los.
Aa jille Mansfolk dom slau og sprang
Aa slo paa Tromma aa dansa aa sang
Alkerat som di Bajaser, forje
Marken jej saa dernere paa Tørje.

Jussom dom stana lit me Sangen, aa en liten Fyr spelte paa Pianoforte, saa kom ei ta di fine Frotene bort te mej me en Talerken mat me Solpenger. Naa spør jej bære dere, fine Folk, som her er testes, aa Dere hadde jort, naar de var kommen ei fin Froten aa hadde byd Dere Solpenger a en Talerken. Aa jej, som te Dverflod bære er en starve Husman, jej sa! „Taf som byr“, sa jej, aa tof ei go Klype aa stat i Lomma. Men da skulle Du set paa Spel. Dom dængte mei aa vrængte mej aa kalla mej Tju aa Kjaltring. Aa ut paa Dora bar de, aa den enefte Trosta jej hadde, var, atte hadde de gaat smaat op for Drappa, saa jamen jif de saa mye gladeligere aa komma nerfor igjen. Da jej saa næste Das Asten kom hjem te Hosbon, saa vill'en se Reinskapa mi, sa'en. „Reinskapa“, sa'e jej, „ja den saar nok Hosbon se etter paa Ryggen min, den“, sa jej, „for der staar a skrivi me mange Slags Blæk“, sa jej. Men de skulle jeg nodi ha sagt, for de var inte frit, at'en rividerte etter me Ripiffen. Sa naa saar Dere ha Taf for mei da.

Pris 10 Dre.

Kjøbs hos G. B. Strøm, Møllergaden 7, nær Folketheatret.

[Kra] u. a.